

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2012/0036 van 29 februari 2012
in de zaak 1011/0794/SA/3/0748

In zake: het college van burgemeester en schepenen van de **gemeente SINT-GENESIUS-RODE**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Edgar BOYDENS
kantoor houdende te 1560 Hoeilaart, Karel Coppensstraat 13
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **VLAAMS-BRABANT**

verwerende partij

*Tussenkomen-
de partij :*

de nv [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Wim MERTENS en Marc BOES
kantoor houdende te 3580 Beringen, Scheigoorstraat 5
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 2 mei 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 24 maart 2011.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de heer [REDACTED], landmeter-expert en gevolmachtigde van de tussenkomen- de partij, tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Genesius-Rode van 2 december 2010 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de heer [REDACTED] onder voorwaarden een vergunning verleend voor het verkavelen van een perceel in vijf bouwkvavels.

Het betreft een perceel gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 14 september 2011, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jeroen VAN DER SCHUEREN die loco advocaat Edgar BOYDENS verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Barbara SPAPEN die loco advocaten Wim MERTENS en Marc BOES verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

De nv [REDACTED] vraagt met een op 20 juni 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 24 juni 2011, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 8 juni 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de heer [REDACTED] bij de verzoekende partij een aanvraag in voor een verkavelingsvergunning voor *“het verkavelen van een grond in 5 loten”*.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgestelde gewestplan ‘Halle-Vilvoorde-Asse’, gelegen deels in een woonpark en deels in natuurgebied. Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 23 juli 2010 tot en met 23 augustus 2010, worden 31 bezwaarschriften ingediend.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Vlaams Brabant werd op 24 juni 2010 een eerste maal om advies verzocht omdat het te verkavelen terrein groter is dan 50 are. Op dit verzoek kwam evenwel geen reactie, zodat aan de adviesvereiste werd voorbijgegaan.

Op 25 juni 2010 werd het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Vlaams Brabant evenwel een tweede maal aangeschreven omdat er zich op het goed en in de onmiddellijke omgeving ervan archeologische bewoningssporen zouden bevinden. In antwoord op de tweede adviesaanvraag verleent het Agentschap een gunstig advies mits voldaan wordt aan een aantal voorwaarden.

Het Agentschap voor Natuur en Bos verleent op 15 juli 2010 een gunstig advies en keurt het compensatievoorstel goed.

De verzoekende partij weigert op 2 december 2010 een verkavelingsvergunning aan de heer [REDACTED] en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

Toetsing aan de regelgeving en de stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften

Ten opzichte van de verkavelingsweigering werd de grens tussen het woonpark en het natuurgebied verschoven in het voordeel van het natuurgebied; volgens de aanvraag ligt de grens tussen beide nu achteraan op 17.98m en vooraan op 33.67m van de linker perceelsgrens. Volgens twee onafhankelijke metingen op de dienst grondgebiedzaken ligt de grens zowel achteraan (4m tot 7m) als vooraan (10m tot 11m) meer naar rechts. Het is aangewezen dat de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar de juiste ligging van de grens bepaalt.

De oppervlakte van de loten 1a, 2a, 3a en 4a, zijnde de effectieve bouwkvavels volgens de aanvraag, voldoet niet aan de richtlijnen van de omzendbrief van 8 juli 1997, die als minimumoppervlakte 1000m² per kavel vooropstelt.

Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

Het Agentschap voor Natuur en Bos heeft een voorwaardelijk gunstig besluit uitgebracht. Riolerings ontbreekt in dit gedeelte van de [REDACTED]; minstens water- gas- en elektriciteitsnet, en net teledistributie dienen vervolledigd, zodat de voorliggende weg als onvoldoende uitgerust moet beschouwd worden. De totale kostprijs van de werken wordt geraamd op bijna € 500.000,00. Op basis van deze gegevens moet de voorliggende weg als niet voldoende uitgerust beschouwd worden. De verkavelaar heeft nog geen verbintenis ondertekend om de uitrusting van de voorliggende weg te verzekeren.

In de voornoemde kosten zijn niet inbegrepen:...

Wat de vrijstaande bijgebouwen betreft kunnen de voorschriften in de toekomst voor interpretatieverschillen zorgen:

- volgens artikel 3.3. mag binnen de zone van de achtertuin een beperkte tuinberging (maximaal 10m²) opgericht worden.
- volgens artikel 2.2.A kunnen achter de achtergevellijn kleine constructies toegelaten worden, waarvoor geen bouwvergunning vereist is voor zover ze op minimaal twee meter van de zijdelingse perceelsgrenzen staan. Vanaf 1.12.2010 treden de uitvoeringsbesluiten voor de werken vrijgesteld van vergunning en de meldingsplichtige werken in voege en zijn bijgebouwen tot 40m³ vrijgesteld van vergunning.

...

Algemene conclusie:

Omdat de voorliggende weg onvoldoende aangelegd en uitgerust is,

Omdat de correcte ligging van de grens tussen natuurgebied en woonpark nog onduidelijk is,

*Omdat de oppervlakte van loten 1a, 2a, 3a, en 4a niet voldoet,
Omdat uit de aanvraag niet blijkt dat het decreet grond- en pandenbeleid van toepassing is,
Omdat de openheid van de tuinzone naar de toekomst toe niet gegarandeerd is door de mogelijke plaatsing van bijgebouwen van meer dan 10m2,
Is het ingediend project om bovenvermelde redenen planologisch en stedenbouwkundig-architecturaal niet verantwoord.
...*

Tegen deze beslissing tekent de heer [REDACTED] op 21 december 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 10 maart 2011 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep in te willigen en de verkavelingsvergunning onder voorwaarden te verlenen.

Na de hoorzitting van 24 maart 2011 beslist de verwerende partij dezelfde dag om het beroep in te willigen en de verkavelingsvergunning onder voorwaarden te verlenen en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

5.7 Beoordeling

a) De aanvraag is niet gelegen binnen een overstromingsgevoelige zone. Gezien de aanvraag een toename van de bebouwde oppervlakte inhoudt, leidt dit tot de vermindering van de infiltratiecapaciteit van de bodem ten gevolge van de uitvoering van de verkaveling. Deze impact zal dienen opgevangen te worden in de voorwaarden bij de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning. In deze omstandigheden kan in alle redelijkheid verwacht worden dat er geen schadelijk effect wordt veroorzaakt in de plaatselijke waterhuishouding, noch dat dit mag verwacht worden ten aanzien van het eigendom in aanvraag.

b) ...Het verkavelen van een perceel in functie van de bouw van vrijstaande eengezinswoningen is niet in strijd met de planologische bestemmingsvoorschriften van het woonpark.

Met de grens tussen het woonpark en het natuurgebied, zoals die in het voorstel wordt aangenomen, kan akkoord gegaan worden. Bij de opmaak van de gewestplannen was het betreffende woonpark nog niet ontwikkeld, waardoor de belangrijkste referentiepunten beperkt blijven tot het rond punt en de doorsteek naar de [REDACTED]. Wanneer het originele gewestplan op schaal 1/10.000 vergeleken wordt met de digitale kaart met als bovenlegger de ngi-kaart die als basis gebruikt werd voor de opmaak van de gewestplannen, én een kadasterplan, kan besloten worden dat de 5 bouwkavels volledig gelegen zijn in het woonpark. Het deel van het perceel dat gelegen is in natuurgebied wordt volledig uit de verkaveling gesloten.

c) Volgens de omzendbrief van 8 juli 1997 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen is een woonpark gericht op het rustig verblijven in een homogeen, voor het wonen bestemd, woongebied in het groen. Voor de beoordeling van bouw- en verkavelingsaanvragen gelegen in woonparken waar geen BPA's werden opgemaakt, worden onder meer volgende richtlijnen gehanteerd:...

Met betrekking tot de woningdichtheid mag enkel het deel van het perceel dat gelegen is in woonpark in rekening gebracht te worden. Dit betekent dat de woningdichtheid in de verkaveling 9 woningen per hectare bedraagt. Met betrekking tot de kavelgrootte dienen de delen a en b samengeteld te worden, daar de achterliggende delen verplicht te voegen zijn bij de effectief bebouwbare kavels en daar de verkaveling geen verdere uitbreidingsmogelijkheden heeft. Het enige nut om de achterliggende delen als apart perceelsdeel te benoemen is dat er zo binnen een precies omschreven zone specifieke bestemmingsvoorschriften kunnen opgelegd worden.

Alle percelen voldoen aan de vooropgestelde oppervlakteminima van 10are zoals beschreven in de omzendbrief. Ook de maximaal bebouwbare oppervlakte per kavel valt binnen het gestelde maximum van de omzendbrief.

d) De perceelsverdeling en bebouwingsmogelijkheden (volgens aangepaste stedenbouwkundige voorschriften) zijn in overeenstemming met de goede plaatselijke ordening. De kavels zijn van dezelfde grootteorde als de percelen in de omgeving en de bouwzones staan in verhouding tot de perceelsvorm en -oppervlakte. De zijdelingse bouwvrije stroken van minimaal 5.00m breed geven voldoende beplantingsmogelijkheden.

e)

f) ... De voorliggende verkaveling valt onder de toepassing van de grond- en pandendecreet. Het deel van het perceel dat gelegen is binnen woonpark bedraagt 0.55 hectare. Met de stelling van de aanvrager, waarbij alleen de effectieve bouw kavels (a) in rekening zouden mogen gebracht worden, kan niet akkoord gegaan worden. De kaveldelen a en b horen immers samen tot één residentiële eigendom. Kaveldeel b heeft alleen een andere bestemming in functie van het behoud als bos. Het is trouwens door de delen b mee te rekenen als onderdeel van de woonkavels, dat de verkaveling de toetsing van de omzendbrief voor woonpark doorstaat. De redenering voor de ene toetsing dient ook gevolgd te worden bij de andere toetsing, ook al is die minder gunstig voor de aanvrager.

g) Het decreet betreffende het grond- en pandenbeleid legt volgende sociale lasten op: In elk van de verkavelingsprojecten en bouwprojecten, vermeld in het eerste lid, wordt een sociaal woonaanbod verwezenlijkt dat gelijk is aan :... Voor 5 bouw kavels dient in principe op 1 kavel een sociale woning verwezenlijkt te worden. Bijgevolg bedraagt de sociale bijdrage 50.000€.

h) ...

i) Een weigeringsreden bestaat erin dat de kosten die nodig zouden zijn om de nutsvoorzieningen te vervolledigen geraamd zijn op 500.000€. Omdat de verkavelaar nog geen verbintenis heeft ondertekend om de uitrusting van de voorliggende weg te verzekeren, wordt de voorliggende weg als onvoldoende uitgerust beschouwd.

De voorliggende weg beantwoordt aan de definitie van "een voldoende uitgeruste weg", zoals bepaald in artikel 4.3.5. §2. van de Codex. De gemeente stelt echter terecht dat minstens de voorzieningen van water-, gas-, elektriciteits- en teledistributie zouden moeten vervolledigd worden. De geraamde kostprijs hiervan (zonder water) wordt geraamd op 3.405€ (Telenet) + 15.835€ (gas). Bij het totale geraamde bedrag voor de vervollediging van de nutsvoorzieningen rekent de gemeente echter ook de aanleg van

een rioleringsnet vanaf de [REDACTED]. De aanleg hiervan werd door de firma [REDACTED] mondeling geschat op 415.000€.

Niettegenstaande de gemeente niet eist dat er riolering wordt aangelegd, neemt ze onterecht de zeer hoge raming voor het vervolledigen van het rioleringsnet wel mee in de berekening van de nutsleidingen. Volgens het ontwerp van zoneringsplan van de gemeente liggen de gronden aan de [REDACTED] immers niet in het "centrale gebied", waar moet aangesloten worden op de riolering. De woningen aan de overzijde van het te verkavelen goed zijn aangeduid als "collectief te optimaliseren buitengebied". De gemeente engageert zich bijgevolg om voor de bestaande woningen in de [REDACTED] riolering aan te leggen.

Gezien de aanleg van de riolering door de verkavelaar niet kan opgelegd worden op basis van het "ontwerp zoneringsplan", kan met het voorstel voor de aanleg van individuele waterzuiveringen per perceel akkoord gegaan worden, in afwachting van een collectieve aanleg van een riolering op initiatief van de gemeente. De overige uitbreidingen aan nutsvoorzieningen vallen ten laste van de verkavelaar.

De overwegingen in acht genomen komt de aanvraag in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- de 5 bouwkavels liggen volledig in het woonpark; het deel van het perceel dat gelegen is in natuurgebied wordt uit de verkaveling gesloten;
- alle percelen voldoen aan het vooropgestelde oppervlakteminimum van 10are zoals beschreven in de omzendbrief betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen;
- de perceelsverdeling en bebouwingsmogelijkheden (volgens aangepaste stedenbouwkundige voorschriften) zijn in overeenstemming met de goede plaatselijke ordening;
- het Agentschap Natuur en Bos bracht een voorwaardelijk gunstig advies uit op basis van artikel 90bis van het Bosdecreet;
- de voorliggende verkaveling valt onder de toepassing van het grond- en pandendecreet; gezien de ligging in woonpark is het gewenst om aan de sociale en bescheiden last te voldoen door middel van het betalen van een afkoopsom;
- het perceel ligt aan een voldoende uitgeruste weg in de zin van artikel 4.3.5. §2. van de Codex; het is evenwel gewenst de nutsvoorzieningen uit te breiden met water, gas, en teledistributie;
- volgens het ontwerp van zoneringsplan van de gemeente liggen de gronden aan de [REDACTED] niet in het "centrale gebied", waardoor het niet verplicht is om aan te sluiten op het rioleringsnet; per perceel dient een KWZI het afvalwater van de woningen te zuiveren.

Aan de vergunning dienen volgende voorwaarden en lasten opgelegd te worden:

- de stedenbouwkundige voorschriften als bijlage vervangen de voorgestelde stedenbouwkundige voorschriften;
- het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos van 15 juli 2010, als bijlage gevoegd bij dit besluit, strikt na te leven;
- de voorwaarden van Onroerend Erfgoed, zoals opgelegd in de brief van 7 juli 2010 en als bijlage gevoegd bij dit besluit, strikt na te leven;
- alle eventuele uitbreidingen van elektriciteit, TV-distributie, gas, water en telefoon, vallen volledig ten laste van de verkavelaar;

- *in toepassing van het grond- en pandendecreet dient een sociale last van 50.000€ en een bescheiden last van 33.400€ betaald te worden aan de gemeente;*
...

Dit is de bestreden beslissing.

Mevrouw [REDACTED] heeft met een ter post aangetekende zending van 5 mei 2011 eveneens een vordering tot schorsing en vernietiging tegen de bestreden beslissing ingeleid bij de Raad. Deze zaak is bekend bij de Raad onder het nummer 1011/0800/SA/3/0775. Met een arrest van 21 september 2011 (nr. A/2011/0134) heeft de Raad de afstand van geding in deze zaak vastgesteld.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd, zo blijkt uit stukken van het dossier, door de verwerende partij met een aangetekende brief van 31 maart 2011 aan de verzoekende partij betekend.

Het beroep van de verzoekende partij, ingesteld met een aangetekende brief van 2 mei 2011, is derhalve tijdig conform artikel 4.8.16, §2, 1°, a VCRO.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang en de hoedanigheid van de verzoekende partij

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij het bij het dossier betrokken vergunningverlenend bestuursorgaan is en dat zij aldus kan worden aangemerkt als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 2° VCRO.

De Raad stelt daarnaast vast dat uit het besluit van 28 april 2011 blijkt dat de verzoekende partij tijdig en regelmatig heeft beslist om in rechte te treden.

C. Ontvankelijkheid wat betreft de draagwijdte en de omvang van de vordering

1.

De registratie van een inkomend verzoekschrift conform artikel 4.8.17, §1 VCRO door de griffier van de Raad, ongeacht of deze registratie geschiedt na regularisatie conform artikel 4.8.17, §2 VCRO, moet in essentie worden aangemerkt als de beoordeling van de vormelijke volledigheid van het betrokken verzoekschrift en impliceert geenszins, ook niet gedeeltelijk, de bevestiging van de ontvankelijkheid van het verzoekschrift.

De registratie van een verzoekschrift verhindert derhalve niet dat een vordering tot schorsing in voorkomend geval alsnog onontvankelijk wordt verklaard indien uit de beslissing om in rechte te treden van het college van burgemeester en schepenen niet kan afgeleid worden dat, naast het instellen van een vernietigingsberoep, tevens werd beslist tot het instellen van een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

2.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in het inleidend verzoekschrift de draagwijdte en de omvang van haar vordering als volgt omschrijft:

“
...

BEROEP TEGEN EEN VERGUNNINGSBESLISSING

VERZOEKSCHRIFT TOT SCHORSING BIJ WIJZE VAN VOORLOPIGE VOORZIENING EN TOT Vernietiging

...

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Zoals uit de bestreden beslissing blijkt, vergt het bouwrijp maken van de kavels een ingrijpende ontbossing van het perceel.

Nu de bestreden beslissing de grens tussen het gedeelte natuurgebied en het gedeelte woonparken ten onrechte in het voordeel van het gedeelte woonparken legt, dreigt de uitvoering van de vergunningsbeslissing onherroepelijke schade toe te brengen aan het zich op het perceel bevindende natuurgebied.

Het past dan ook, bij wijze van voorlopige voorziening, om de schorsing van de vergunningsbeslissing te bevelen, dit ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

OM DEZE REDENEN

BEHAGE HET AAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

Onder alle voorbehoud en zonder nadelige erkenning;

Het beroep van het college van burgemeester en schepenen ontvankelijk en gegrond te verklaren;

...

Gelet op het moeilijk te herstellen ernstig nadeel ingevolge een voorlopige uitvoering van de door de deputatie verleende vergunning, bij wijze van voorlopige voorziening, de schorsing van de beslissing van de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant van 24 maart 2011 te bevelen;

...”

3.

Uit de artikelen 4.8.1 en 4.8.3, §1 VCRO dient afgeleid te worden dat een bij de Raad ingesteld beroep automatisch als een beroep tot vernietiging dient aangemerkt te worden.

De Raad spreekt zich overeenkomstig artikel 4.8.1 VCRO als administratief rechtscollege immers onder andere uit over beroepen die worden ingesteld tegen vergunningsbeslissingen, zijnde uitdrukkelijke of stilzwijgende bestuurlijke beslissingen genomen in laatste aanleg, betreffende het afleveren of weigeren van een vergunning. Zo de Raad vaststelt dat de bestreden vergunning onregelmatig is, vernietigt hij deze beslissing in toepassing van artikel 4.8.3, §1 VCRO.

Indien men naast de vernietiging van de bestreden beslissing tevens de schorsing van de tenuitvoerlegging ervan wenst te benaarstigen dan kan dit enkel op grond van een uitdrukkelijk gemotiveerd verzoek tot schorsing. In de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening werd de vordering tot schorsing immers ontegensprekelijk als een accessorium van de vordering tot vernietiging opgevat.

4.

Wanneer een beroep wordt ingesteld door een vergunningverlenend bestuursorgaan, meer specifiek een college van burgemeester en schepenen, zoals de verzoekende partij, dan dient de vordering tot schorsing niet alleen als accessorium van de vordering tot vernietiging te zijn opgenomen in het inleidend verzoekschrift maar moet de verzoekende partij ook uitdrukkelijk en op regelmatige wijze hebben beslist om naast de vernietiging tevens de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te vorderen.

De Raad stelt vast dat de beslissing van 28 april 2011 van de verzoekende partij geen enkele overweging met betrekking tot het instellen van een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevat en dat enkel als volgt wordt beslist:

‘ ...

Artikel 1: Een beroep in te stellen bij de Raad voor vergunningsbetwistingen tegen de beslissing van 24 maart 2011 van de deputatie in voornoemd dossier.

... ’

De Raad beschouwt deze algemene bewoordingen uitsluitend als een beslissing om een beroep tot vernietiging in te stellen en niet om tevens een accessoire vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing in te stellen.

5.

Het door de verzoekende partij ingestelde beroep dient bijgevolg noodzakelijk uitsluitend als een vernietigingsberoep beschouwd te worden. De vordering tot schorsing is gegeven voorgaande vaststellingen dan ook onontvankelijk.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing wordt onontvankelijk verklaard.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 29 februari 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Katrien VISSERS

Filip VAN ACKER